

શ્રી પત્મની શોભા હું શી કહું ?

મૂલ રચના : શ્રી ચિરંતનાચાર્ય

પદ્યાનુવાદ : પંન્યાસજી શ્રી ભદ્રંકરવિજયજી મહારાજના શિષ્ય
મુનિરાજશ્રી ધુરંધરવિજયજી મહારાજ

પ્રકાશક : શ્રી શ્રુતજ્ઞાન પ્રસારક સભા

ઋષભનો ટોભા હું ઠાઁ કહું ?

મૂલ રચના : શ્રી ચિરંતનાચાર્ય

પદ્યાનુવાદ : પંન્યાસજી શ્રી ભદ્રંકરવિજયજી મહારાજના શિષ્ય
મુનિરાજશ્રી ધુરંધરવિજયજી મહારાજ

પ્રકાશક : શ્રી શ્રુતજ્ઞાન પ્રસારક સભા

૨

પ્રકાશક / પ્રાપ્તિસ્થાન :

શ્રી શ્રુતજ્ઞાન પ્રસારક સભા
C/O. જિતેન્દ્ર કાપડીયા
૧૨-બી, સત્તર તાલુકા સોસાયટી,
પો. નવજીવન, અમદાવાદ-૧૪.

દ્વિતીય આવૃત્તિ

પ્રત : ૧૦૦૦

મૂલ્ય : ૬-૦૦

પ્રથમગાન : દેવકીનંદન જૈન સંઘ-અમદાવાદ.
વિ.સં. ૨૦૫૯, આસો મહિનો.

: મુદ્રક :
કિરીટ ગ્રાફીક્સ
(૦૭૯) ૫૩૫૨૬૦૨

૨

॥ નમો નમઃ શ્રી ગુરુનેમિસૂરયે ॥

સ્તવના પહેલાં થોડી વાત

પ્રાચીન મુનિવરે ઋષભદેવ ભગવાનના જીવનને કેન્દ્રમાં રાખીને એક નવા દષ્ટિકોણથી સ્તવના કરી છે. પ્રાકૃતમાં તેની પહેલી ગાથા આપણે ત્યાં રોજ દહેરાસરમાં ભણાવવામાં આવતા સ્નાત્રમાં સાંભળવા મળે છે. તેજ ક્રમમાં

આખી સ્તવના આગળ ચાલે છે. એક પછી એક ચિત્ર
આપણી સામે આવે છે. અને આપણે ભગવાન ઋષભદેવના
જીવનને અહોભાવસભર વિસ્મયથી વંદન કરીએ છીએ.

પગથિયાના ઉપાશ્રયના હસ્તલિખિત જ્ઞાનભંડારની
એક પાનાની પ્રતમાંથી આ સ્તવના આચાર્ય શ્રી
પ્રદ્યુમ્નસૂરિમહારાજને મળી.

તેઓએ સંપાદિત કરીને અનુસંધાન નામનાં ત્રૈમાસિકમાં મોકલાવી અને તેમાં પ્રકાશિત થઈ. અને નવાડીસામાં ચાર્તુમાસ વિરાજમાન વિદ્વદ્ય મુનિરાજ શ્રીધુરન્ધરવિજયજી મહારાજના જોવામાં આવી. આવી કાવ્યરસથી છલકતી સ્તવના જોઈ-ગાઈ તેમને તેને ગુજરાતીમાં ઉતારવાની ઈચ્છા થઈ. સ્વયં પોતે સુજ્ઞકવિ છે. સંસ્કૃતમાં સેંકડો શ્લોકો રચ્યા

છે ગુજરાતીમાં પણ તેઓની કલમ સડસડાટ ચાલે છે. અને તેઓએ સરવાણી વહાવી. રચના તૈયાર થઈ ગઈ સુંદર બની જોતાં વેંત ગમી ગઈ એટલું જ નહીં ગાવાનું મન થઈ આવ્યું. અને તેને પ્રકાશિત કરવામાં આવી. નાની પુસ્તિકા રૂપે જોઈને મુંબઈના એક ઋષભાનુરાગી બહેને તો ૫૦૦ ચોપડી મંગાવી લીધી.

તેથી બીજી આવૃત્તિ કરવાનો અવસર આવ્યો આ વખતે
 ઋષભદેવભગવાન નું એક પ્રસિદ્ધ ચૈત્યવંદન ઉમેરવામાં
 આવ્યું છે. આશા છે કે આ રચના સંઘમાં વધુને વધુ પ્રચાર
 પામશે. અનેકના કંઠ તેનું મધુર સ્વરે ગાન કરશે.

- પ્રકાશક

८

आदिनाथ वंदना

बालत्तणिंमि सामिय,
सुमेरुसिहरंमि कणायकलसेहिं ।
तिअसासुरेहिं न्हविओ,
ते धन्ना जेहिं दिट्ठो सि ॥ १ ॥

८

જે જન્મસમયે મેરુગિરિની સ્વાર્ણરંગી ટોચ પર,
 લઈ જઈ તમોને દેવને દાનવગણો ભાવે સભર;
 કોડો કનક કળશો વડે કરતા મહા અભિષેક ને,
 ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૧

तिअसिंदकयविवाहो,
देवी सुमंगला सुनंदाए ।
नवकंकणो सि सामिअ,
ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥ २ ॥

સોહામણી સુમંગલાને વળી સુનંદા સાથમાં,
 ચતુરાઈથી ચોરી રચી ઈન્દ્રે કરેલ વિવાહમાં;
 મીઠોળબંધા વર બની શોભી રહ્યાતા જે સમે,
 ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૨

रायाभिसेयकाले,
विणीयनगरीइ तिअसलोगंभि ।
न्हविओ मिहुणनरेहिं,
ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥ ३ ॥

નગરી વિનીતામાં સુરો રાજ્યાભિષેક રૂડો કરે,
 થાપે તમોને સ્વાર્ણના સિંહાસને તે અવસરે;
 વિનયી યુગલિયા માત્ર અંગૂઠે કરે અભિષેકને,
 ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૩

दाणं दाऊण पुणो,
रज्जं चडऊण जगगुरू पढमो ।
निक्खमणमहिमकाले,
ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥ ४ ॥

દઈ દાન સંવત્સર લગી દારિદ્ર્ય જગનું સંહર્યું,
 ને જગતગુરુ તે વિશ્વનું સામ્રાજ્ય પળમાં પરહર્યું;
 સંસારથી નિષ્કમાંડા કેરો પ્રથમ ભવ્ય પ્રસંગ તે,
 ત્યારે તમોને જેમાંણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૪

सिबिअविमाणारूढो,
जईआ तं नाह दिक्खसमयंमि ।
पत्तो सिद्धत्थवणं,
ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥ ५ ॥

રે દેવ-દેવેન્દ્રો નરેન્દ્રોએ વહન જેને કરી,
 થઈ દિવ્ય શિબિકારૂઠ યાત્ર્યા સમય સંયમનો કળી;
 સિદ્ધાર્થ વનમાં સર્વત્યાગ કરી રહ્યા'તા જે સમે,
 ત્યારે તમોને જેમાણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૫

काऊण य चउमुट्टिं,
लोयं भयवं पि सक्कवयणेणं ।
वाससहस्सं विहरइ,
ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥ ६ ॥

ત્યાં લોચની વેળા વચન જે ઈન્દ્ર દેવે ઉચ્ચર્યા,
 તેથી કર્યો ચઉમુષ્ટિ લોચ પછી મહાવ્રત આદર્યા;
 ને વર્ષ એક સહસ્ર કીધો નિત્ય પાદ વિહારને,
 ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૬

रंजंतो वणराई,
कंचणवन्नेण नाह देहेण ।
धन्नाइं मयकुलाइं,
ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥ ७ ॥

૨૧

કાયા તમારી કનકવરણી, તેજ પુંજ વિખેરતી,
વનરાઈ પૂર્ણ વિહારપથની તેથી રંગાઈ જતી;
તે દશ્યના સાક્ષી મૃગોના વૃંદ પણ અતિ ધન્ય છે,
ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૭

૨૧

नभिविनमी रायाणो,
तह पयपउमंमि नाहमल्लीणा ।
पत्ता वंछियरिद्धिं,
ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥ ८ ॥

બે ભાઈ નમિને વિનમિએ તુજ ચરણ રૂપી પદ્મમાં,
 થઈ લીન કીધી સેવના કેવી ગજબ વન ભોમમાં;
 કે સર્વ વાંછિત રિદ્ધિ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થઈ'તી એમને,
 ત્યારે તમોને જેમાણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૮

गयपुर सेयंसराइणो,

पढमदिन्नपारणाए ।

इक्खुरसं विहरंतो,

ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥ ९ ॥

સોહામણું તે હસ્તિનાપુર નગર પહેલા પારણે,
જ્યાં આપ જઈ ઊભા હતા, શ્રેયાંસનૃપને બારણે;
વહોર્યો હતો ત્યાં ઈશુરસ કરયુગલ લંબાવી તમે,
ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૯

अध्दतेरसकोडीओ,

मुक्का सुरवरेहिं तुम्हे(ट्टे)हिं ।

उक्कोसा वसुहारा,

ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥ १० ॥

અવસર્પિણીના પ્રથમ એ ભિક્ષાગ્રહણનાં અવસરે,
 થઈ હરખ ઘેલા દેવગણ ઉત્કૃષ્ટ વસુધારા કરે;
 થઈ સાડી બાર કરોડ સોનૈયાની વૃષ્ટિ આંગણે,
 ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૧૦

छट्टुट्टुमदसमदुवालसेहिं,

मासद्धमासखमणेहिं ।

उग्गं तवं तवंतो,

ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥ ११ ॥

છમ્મસ્થ કાળે છઠ્ઠ અઠ્ઠમ દશમ દ્વાદશ ભક્તને,
 પશ્ચર વળી માસક્ષમણના ઉગ્ર તપ આચારને;
 પ્રભુ નિત્ય કરતા'તા ઉમંગે આપ વારંવાર જે,
 ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૧૧

લંબંતબાહુજુ(જુ)યલો,
નિચ્ચલકાઓ પસન્નચિત્તમણો ।
ધમ્મજ્ઞાણંમિ ઠિઓ,
તે ધન્ના જેહિં દિટ્ઠોસિ ॥ ૧૨ ॥

એકાંતમાં જ્યારે તમે બે હાથને લાંબા કરી,
 કાયા કરી થિર ચિત્તને મન સુપ્રસન્નપણે ધરી;
 નિષ્કંપ કાર્યોત્સર્ગમાં - ધરતા ધરમના ધ્યાનને,
 ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૧૨

તહ પુરિમતાલનયરે,
નગ્ગોહદુમસ્સ સંઠિઓ હિઢ્ઠા ।
કેવલમહિમા ગહિઓ,
તે ધન્ના જેહિં દિઢ્ઠોસિ ॥ ૧૩ ॥

રૂડી અહો તે પુરિમતાલ - પુરી અયોધ્યાનું પરૂં,
 રૂડો હજારો વર્ષથી તે વિસ્તરેલો વટતરૂ;
 જ્યાં ધ્યાનની ધૂણી ધખાવી વર્યા કેવળજ્ઞાનને,
 ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૧૩

પડમેસુ ઠવિઅચલણો,
બોહંતો ભવિઅકમલસંડાઈં ।
સામિઅ તેચ્ચિઅ ધન્ના,
તે ધન્ના જેહિં દિટ્ઠોસિ ॥ ૧૪ ॥

નવ કનક કમળે પાય ઠવતાં વિચરતાં પૃથ્વીતળે,
 તું ભવ્ય રૂપી કમળ વનને ખીલવે પ્રવચનબળે;
 તુજ દેશનાથી જે થયા પ્રતિબુદ્ધ તે અતિ ધન્ય છે,
 ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૧૪

तिअसासुरमज्झगओ,

कंचणपीढंभि संठिओ नाह ! ।

धम्मं वागरमाणो,

ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥ १५ ॥

હે ત્રાણ ભુવનના નાથ બેસી સ્વાર્ણના સિંહાસને,
 સુર અસુર કેરી પરષદાથી વીંટળાઈ તે ક્ષણે;
 દેતા અપૂરવ ધર્મ કેરી દેશનાને આપ જે;
 ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૧૫

ते धन्ना कयपुन्ना,
जेहिं जिणो वंदिओ तथा काले ।
केवल(ल्ल?)नाणसमये,
ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥ १६ ॥

જે વંદનીય બન્યા નિરંતર દેવતાના વૃન્દથી,
 કૈવલ્ય પામ્યા બાદ તેવા નાથને બહુ ભાવથી;
 જેણે કર્યા વંદન અહો તે ધન્ય છે કૃત્યપુણ્ય છે
 ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૧૬

धन्नेहिं तुमं दीससि,

नविअ अहन्नेहिं अकयपुन्नेहिं ।

तुह दंसणरहियाणं,

निरत्थयं माणुसं जम्म ॥ १७ ॥

જે ધન્ય છે તેનેજ તારું દિવ્યદર્શન સાંપડે,
 રે પુણ્યહીન અભાગિયાની નજરમાં તું ના પડે;
 તેનો જનમ નિષ્ફળ ગયો જેણે નિહાળ્યો ના તને,
 ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૧૭

मिच्छत्ततिभिरवामोहिअंभि,

जयनाह तिहुअणे सयले ।

उम्मीलीऊण नयणे,

ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥ १८ ॥

મિથ્યાત્વ કેરું ઘોર અંધારું છવાયું વિશ્વમાં,
 વ્યામૂઢ થયું ત્રણ ભુવન પૂરું મોહના અતિજોશમાં;
 હે ત્રણ ભુવનના નાથ ખોલી મોહ ઘેલી આંખને,
 ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૧૮

अढ्वावयंमि सेले,

चउदसभत्तेण मुख्रमणुपत्तो ।

दसहि सहस्सेहि समं,

ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥ १९ ॥

રજતાદ્રિના શિખરે બની આરૂઢ પર્યકાસને,
 દસ સહસ્ર મુનિવર વૃંદ સાથે તું લલ્યો નિર્વાણને;
 પચખાણ ચઉદશ ભક્તનું પચખ્યું હતું સહુએ તમે,
 ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૧૯

इअचवण-जम्म-निक्खमण-

नाण-निब्वाणकालसमयंमि ।

(भत्तिब्भर निब्भरेहिं,)

ते धन्ना जेहिं दिट्ठो सि ॥ २० ॥

તુજ અવન, જન્મ, વ્રતગ્રહણ કૈવલ્ય મુક્તિ અવસરે,
 જે દેવતાઓ પંચ કલ્યાણક તણા ઓચ્છવ કરે;
 તેમાં ભળી ઉરના ઉછળતા ભક્તિ ભાવે આર્દ્ર થૈ,
 ત્યારે તમોને જેમણે જોયા હશે તે ધન્ય છે. ૨૦

दढ-मूढ-अयाणेण,

(भत्तिए संथुओ सया भयवं ।)

तं कुणसु नाभिनंदण !,

पुणो वि जिणसासणे बोहीं (हिं) । २१ ।

અતિમૂઢ ને અજ્ઞાનથી પરિપૂર્ણ છું તોયે વિભો!
 બહુ ભક્તિભાવે આપની સ્તવના કરી છે મેં પ્રભો!;
 તો ત્રિજગવંદન નામિનંદન એટલી કરજો હવે
 કરુણા તમારું દિવ્યશાસન પ્રાપ્ત થાય ભવોભવે. ૨૧

૫૦

અજ્ઞાત કવિવર કો ઋષિએ અવનવા ભાવે ભરી
પ્રાકૃત ગિરામાં આદિજિનની રસીલી સ્તવના કરી;
પ્રદ્યુમ્નસૂરિએ કોક પ્રાચીન પત્રથી એ ઉદ્ધર્યું,
તેનું ધુરંધરવિજયજીએ ગાન હરિગીતે કર્યું. ૨૨

૫૦

५१

पादपूर्तिरूपा श्री ऋषभजिन स्तुतिः ।

(द्वुतविलम्बित वृत्तम्)

कृतजगज्जनमङ्गल शर्मणे,

त्रिभुवनार्चित पाद सरोरूहे ।

प्रथमराड्-मुनि-तीर्थकराय ते,

भगवते ऋषभाय नमो नमः ॥ १ ॥

५१

भवति नैव यदङ्घ्रिययोजयो-
विरचिता प्रणतिर्विफला कदा ।
नृपति नाभि कुलाऽऽभरणाय ते,
भगवते ऋषभाय नमो नमः ॥ २ ॥

कचभरो हि निजांसलुठन् हरे-
 विनतितः खलु येन न लुञ्चितः ।
 विनतवत्सलतादि गुणाय ते,
 भगवते ऋषभाय नमो नमः ॥ ३ ॥

५४

विनमिना नमिना च निरन्तरं,
यदनघाडिध्रयुगं समुपासितं ।
सकल कामित काम घटाय ते,
भगवते ऋषभाय नमो नमः ॥ ४ ॥

५४

वसुनिधि प्रमित स्वकनन्दनान्
 'कुरुत सङ्गर' मित्थमुपादिशत् ।
 सकलसत्त्वहिताय जिनाय ते,
 भगवते ऋषभाय नमो नमः ॥ ५ ॥

स्वसुत बाहुबलिं तनयामुखाद्,
'गजत उत्तर वीर' वचस्त्वदम् ।
प्रहितवान् भगवान् य इनाय ते,
भगवते ऋषभाय नमो नमः ॥ ६ ॥

समसहस्र तप श्रणार्जितं,
 विमल केवल रत्नमुपाहरत् ।
 स्वजननीकरयो र्य उपांशु ते,
 भगवते ऋषभाय नमो नमः ॥ ७ ॥

भविकलोकचकोरहिमांशवे,
दुरितसन्तमसौघ खरांशवे ।
शभवते भवतेऽनुपमाय ते !,
भगवते ऋषभाय नमो नमः ॥ ८ ॥

इति मया गुरुदेव-पदाम्बुज-
भ्रमर हेमसुधाकर-सूरिणा ।
प्रथम तीर्थपतिः स्तुतिगोचरो,
विहित ईप्सितदानसुरद्रुमः ॥ ९ ॥

અષ્ટકની પૂર્વ ભૂમિકા

શ્રી ઋષભદેવ ભગવાનનું જીવન ચરિત્ર ખૂબ મનોહારિ છે. તેને કેન્દ્રમાં રાખી અગણિત સ્તુતિ, સ્તોત્ર, સ્તવનો સંસ્કૃતમાં રચયા છે.

તેવો એક શ્લોક પ્રાચીન હસ્ત પ્રતના પાનામાં જોવામાં આવ્યો તે આ પ્રમાણે છે.

ત્રિભુવનનાભયદાન વિધાયિને,
 ત્રિભુવનાદ્ભુત વાઙ્ચિત્ત દાયિને ।
 ત્રિભુવન પ્રભુતા પદશાલિને,
 ભગવતે વૃષભાય નમો નમઃ ॥

આ સુંદર ચિત્તાકર્ષક શ્લોક જોઈને પૂજ્ય આ. ભ. શ્રી વિજય
 હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજને સ્ફુરણા થઈ અને છેલ્લું ચરણ પાદપૂર્તિ

તરીકે રાખીને અષ્ટકની રચના તેઓએ કરી દીધી.

રચના પ્રાસાદિક અને પ્રાંજલ બની છે.

તે અષ્ટક પણ ભગવાન શ્રી ઋષભદેવ પ્રત્યે ભક્તિ પ્રકટ કરનારું થાયો.

શ્રી ઋષભદેવ ભગવાનનું ચૈત્યવંદન

કલ્પવૃક્ષની છાંયડી નાનડીયો રમતો.
સોવન હિંડોળે હિંચતો, માતાને મનગમતો. ૧.

સૌ દેવી બાળક થઈ, ઋષભજીને તેડે
વહાલા લાગો છો પ્રભુ, હૈડા શું ભીડે. ૨.

અનુક્રમે યૌવન પામીયા, ભાવે શું ભગવાન.
ઈન્દ્રે ધાલ્યો માંડવો, વિવાહનો મંડાણ. ૩.

ચોરી બાંધી ચિહું દીસે, સુરગોરી ગીતે ગાવે,
સુનંદા - સુમંગલા, પ્રભુજીને પરણાવે. ૪.

સર્વ સંગ છોડી કરી, પામ્યા કેવળજ્ઞાન,
અષ્ટકર્મનો ક્ષય કરી, પહોંચ્યા શિવપુર ધામ. ૫.

ભરતે બિંબ ભરાવીયાએ, શત્રુંજય ગિરિરાય
શ્રી વિજયપ્રભસૂરિતાણા, ઉદયરત્ન ગુણ ગાય. ૬.

જાન

જાન